

Nr 830

Av herr **Grebäck**, om en *exportpromotionsfond*.

Det svenska näringslivet har genomgående en starkt internationell inriktning. En begränsad hemmamarknad har gjort det naturligt för åtskilliga företag att söka avsättning på utländska marknader. Därigenom har man fått möjligheter till ökad sysselsättning och till specialiserad och rationell produktion i långa serier.

Tullsänkningarna och det vidgade internationella handelssamarbetet under efterkrigstiden har öppnat nya möjligheter för svenska företag att söka sig ut på exportmarknaden. Samtidigt kan en ökad exportinriktning sägas ha blivit något av ett tvång till följd av den hårdnande konkurrensen på hemmamarknaden. Då det svenska näringslivet i allmänhet redan tidigare arbetat mycket rationellt har den omställningsprocedur som följt på tullavvecklingarna för näringslivet som helhet inte heller blivit särskilt smärtsam.

I vissa fall har dock mindre och medelstora företag haft svårigheter att fullfölja sina exportansträngningar på grund av sina avseendein begränsade resurser. Det finns därmed anledning att förmoda, att en hel del latent produktionsresurser inte har kunnat utnyttjas.

Allvarliga begränsningar har bl. a. funnits i fråga om tillgången på riskvilligt kapital. De mindre och medelstora företagen arbetar i allmänhet med ett begränsat eget kapital, varigenom möjligheterna till expansion begränsas. Den bristande tillgången till säkerheter gör det också för dessa företag ofta svårt att erhålla vanlig bankfinansiering av någon större del av sina omsättningstillgångar. Även om det finns möjligheter att inom banksystemet avlasta omsättningstillgångarna lägger den bristande formella kreditvärdigheten hinder i vägen för sådan finansiering.

Med visst fog kan hävdas att förhållandena förbättrats under senare år. Vissa typer av finansiering har underlättats bl. a. genom tillkomsten av Sveriges investeringsbank och det av investeringsbanken och sparbankerna gemensamt ägda Svensk företagsgaranti AB och genom ändringarna i banklagen. Möjligheterna till speciell exportfinansiering är dock fortfarande begränsade. Enligt min mening bör därför övervägas att som komplement till nuvarande kreditinstitutioner inrätta en särskild exportpromotionsfond för den mindre och medelstora industrin. Fondens uppgift bör vara att stödja denna industris exportansträngningar, t. ex. genom att en-

dossera växlar eller genom att garantera belåning av exportfakturor. Finansieringen kan sedan ske på vanligt sätt i bank.

Med hänsyn till att Norden nu avses skola utvecklas till en ekonomisk enhet bör man också pröva möjligheterna att bygga upp fonden på gemensam nordisk bas. Om så sker bör medel ställas till förfogande av länderna i förhållande till deras ekonomiska styrka.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställer jag,
att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning och förslag om en exportpromotionsfond i enlighet med vad som anförts i motionen.

Stockholm den 28 januari 1969

Erik Grebäck (cp)

Nr 831

Av herrar **Gustafsson** i Stenkyrka och **Franzén** i Träkumla, om
förläggande till Gotland av statlig verksamhet.

(Lika lydande med motion nr 741 i Första kammaren)

Stockholm den 28 januari 1969

Torsten Gustafsson (cp)
i Stenkyrka

Nils Franzén (cp)
i Träkumla